

# РЕШЕНИЕ

№ 8177

гр. София, 19.12.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,**  
в публично заседание на 28.11.2013 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова**

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **7300** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 54 ал. 2 от ЗКИР.

Производството е образувано по жалба на З. В. Я. и А. Л. Я. и двете от [населено място] срещу Заповед № КД – 14 – 68 от 05.06.2013г. на Началника на служба по геодезия, картография и кадастър – [населено място], в частта, с която е вписано изменение в кадастралната карта и кадастралния регистър, с което се нанася промяна в границите на съществуващи обекти в кадастралната карта и кадастралния регистър, а именно границата между имот идентификатор № 02659.2297.18 на жалбоподателите и имот идентификатор № 02659.2297.17 на заинтересованата страна Методи И. М..

В жалбата жалбоподателите твърдят незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена при неправилното приложение на закона и допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Твърдят, че с оспорената заповед неправилно е отразена границата между техния имот идентификатор № 02659.2297.18 и имот идентификатор № 02659.2297.17 на заинтересованата страна Методи И. М.. Твърдят, че това е така, тъй като административният орган не е изследвал въпроса дали регулационният план е приложен или не и не е посочил кой регулационен план, за да допусне процедираното изменение. Твърдят, че със съдебни решения заинтересованата страна е осъден да им предаде 132 кв.м., които незаконосъобразно е отнел от собствения им имот и съответно и в тази връзка оспорената заповед е издадена в противоречие на закона. Твърдят и че границата между имотите е била законосъобразно нанесена по одобрената кадастрална карта със

заповед № РД – 18 – 13 от 17.01.2012г. Иска оспорената заповед да бъде отменена и преписката да бъде върната на административния орган за нанасяне на границата, така както е била нанесена по одобрената кадастрална карта. Претендира разноски.

Ответникът Началникът на Служба по геодезия, картография и кадастър – [населено място], чрез процесуалния си представител адв. М., изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспорената заповед законосъобразна, издадена при правилното приложение на материалния закон. Твърди, че кадастралната карта по отношение на процесната граница не е влезнала в сила, тъй като е била отменена с решение по адм.д. № 1466/2013г. на ВАС, като оспорената заповед е издадена именно в изпълнение на това съдебно решение, като и от приетата СТЕ се установява, че границата е нанесена съобразно отразеното в посоченото съдебно решение. Иска жалбата да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна Методи И. М. изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспорената заповед – законосъобразна. Твърди, че регулационният план не е прилаган въобще, не е имало никакви отчуждителни производство, тъй като е имало почти целият имот на жалбоподателите е щял да бъде отчужден. Иска жалбата да бъде отхвърлена.

Жалбата е подадена в срок. Жалбоподателите са уведомени за оспорената заповед на 27.06.2013г., жалбата е подадена на 10.07.2013г., т.е. в законоустановения 14 дневен срок. Жалбата е подадени от лица – заинтересовани от оспорването на акта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателите в това производство в качеството им на наследници на Л. С. Я. са собственици по силата на представени по делото документи за собственост, на следните имоти: съгласно нотариален акт № 93, том I, дело № 99/1992 г. по силата на утвърдения със заповед № 308/1976 г. на ОбНС „Б.” дворищнорегулационен план на празно дворно място от 180 кв.м. от мястото на Методи И. М., съставляващо имот пл. № 127. А по силата на представен договор за покупко – продажба на общинска земя, върху която има отстъпено право на строеж на дворно място, представляващо парцел № 2668, кв. 15а по регулационния план на кв. Изгрев, [населено място] с площ от 788 кв.м.

Заинтересованата страна Методи И. М. се легитимира като собственик на този имот с нотариален акт № 139, том IX, дело № 1566 от 1997г., според който същият е собственик на УПИ VIII-127, кв. 15 по плана на спирка И., [населено място] с площ от 1312 кв.м. С протокол за съдебна спогодба, постановен по гр.д. № 957/1978г. по описа на Софийския районен съд и частично изменение на регулационния план, одобрено със заповед № 344/25.10.1977г., имотът е разделен на две части с равни площи от 455 кв.м., като в дял на Методи М. е възложен УПИ VIII-127.

За имотите на жалбоподателите и заинтересованата страна има одобрена кадастрална карта и кадастрален регистър като административното производство по издаване на заповед е открито със заповед № РД-16-22 от 24.03.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК за създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район “Б.”, Столична община, област С.. Кадастралната карта за имотите на жалбоподателите и заинтересованата страна е одобрена със заповед № РД –

18 – 13 от 17.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК. По тази заповед в кадастралната крата е нанесен имот с идентификатор 02659.2297.17 с площ от 586 кв.м. Като собственик на имота в кадастралния регистър е вписан Методи И. М.. Имот с идентификатор № 02659.2297.18 пък в одобрената кадастрална карта е нанесен с площ 951 кв.м. и е записан като собственост на Л. С. Я., наследодател на жалбоподателите и З. В. Я..

Заповед № РД – 18 – 13 от 17.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК е оспорена от Методи И. М., като доводите, изложени в жалбата му са за материална незаконосъобразност на оспорената заповед и се свеждат до неправилно отразяване в кадастралната карта на граница на имот с идентификатор 02659.2297.17 спрямо имот с идентификатор 02659.2297.18, който пък е собственост на жалбоподателите в това производство. По тази жалба е образувано адм.д. № 3553/2012г. на АССГ, 33 състав, като с решение № 3849 от 06.07.2012г. по посоченото дело жалбата е отхвърлена. Това решение е оспорено от Методи М., като с решение № 1466 от 31.01.2013г. на ВАС, Второ отделение по адм.д. № 11445/2012г. е отменено съдебно решение № 3849 от 06.07.2012г. на АССГ, 33 състав и е отменена като незаконосъобразна заповед № РД – 18 – 13 от 17.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК в частта относно границата между поземлени имоти идентификатори № 02659.2297.17 и № 02659.2297.18 и в тази част преписката е върната на административния орган за ново процедиране съобразно указанията изложени в мотивите на съдебното решение.

Въз основа на цитираното съдебно решение на ВАС № 1466 от 31.01.2013г. заинтересованата старана в това производство Методи М. е подал заявление вх. № 94 – 27282 от 11.05.2013г. е поискал изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър съобразно изложеното в съдебното решение и поставяне на границата между имоти идентификатори № 02659.2297.17 и № 02659.2297.18 съобразно изложеното в съдебното решение на ВАС. С писмо изх. № 94 – 13136 – 22 – 10 – 5071 от 12.03.2013г. на Началника на СГКК също е поискано изработването на проект за изменение на кадастралната карта от фирмата извършила изработването на кадастралната карта в частта на границата между имоти идентификатори № 02659.2297.17 и № 02659.2297.18. Въз основа на това искане с писмо изх. № РД – 15 – 87 от 12.04.2013г. от [фирма] са изплатени изработените материали относно изменението на кадастралната карта и кадастралните регистри по отношение на границата между имоти идентификатори № 02659.2297.17 и № 02659.2297.18.

Въз основа на така подаденото заявление от Методи М. и служебното искане на Началника на СГКК е съставен акт № 842 от 13.05.2013г. за непълноти и грешки в ПИ № 02659.2297.17 и ПИ № 02659.2297.18 по кадастралната карта. С този акт е установена грешка в кадастралната карта, която засяга имот с идентификатор № 02659.2297.17 и представлява неотразяването на поземлени имоти съобразно с мотивите на влезнало в сила съдебно решение № 1466 от 31.01.2013г. на ВАС. Актът е съставен в присъствие на заявителя М. М. и на заинтересованите лица, посочени в акта като присъствали Л. С. Я. и З. В. Я., като нито едно от тези лица не е подписало акта, а същият е подписан само от съставителя.

Въз основа на горното е издадена оспорената в това производство заповед.

По делото е представено решение № 388/29.09.2010 г., постановено по гр.д. № 679/2009 г., с което е отхвърлен като неоснователен предявения от Методи И. М. и М. И. Т. иск за предаване на владението на 132 кв.м., придадени от имот пл. № 127 по регулация към парцел I-2668 от кв. 15а по плана на[жк], район „Б.”.

По делото е изслушана и приета неоспорена от страните СТЕ, която съдът кредитира изцяло като изготвена от лице със съответна техническа компетентност при направени надлежни справки и оглед на място. От СТЕ се установява, че границата на ичот идентификатор № ПИ № 02659.2297.17 и ПИ № 02659.2297.18, нанесена по одобрената кадастрална карта, отменена с решение № 1466 от 31.01.2013г. на ВАС е нанесена съответно на западната регулационна граница на парцел I – 2668, кв. 15а. Установява се, че границата на имоти идентификатори № 02659.2297.17 и № 02659.2297.18 нанесена по оспорената в това производство заповед е нанесена съответно с имотната граница между имоти пл. № 2668 (собственост на жалбоподателите) и пл. № 127 (собственост на заинтересованата страна), нанесени в кадастралната основа на действащия регулационен план за кв. 15 и 15а. Установява се, че границата между имоти идентификатори № 02659.2297.17 и ПИ № 02659.2297.18 е нанесена в съответствие с приетото в съдебно решение № 1466 от 31.01.2013г. на ВАС, Второ отделение, тъй като в мотивите на посоченото решение е прието, че границите на имот идентификатор № 02659.2297.17 не са означени на място по реда на чл. 38 ал. 1 от ЗКИР, поради което е следвало да се приложи следващия приоритет по чл. 14 ал. 1 от Наредба № 3 от 2005г. – а именно да се съобрази десйтвация кадастрален план, като по оспорената заповед границата между имоти № 02659.2297.17 и № 02659.2297.18 е нанесена именно съобразно действащия кадастрален план.

Разгледани по същество настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна, поради съображенията изложени по – долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно представена по делото заповед № РД - 13 – 59 от 16.03.2012г. на Изпълнителния директор на АГКК (стр. 98 от делото). Оспорената заповед е издадена при спазване на установената от закона форма, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспорената заповед е издадена и в съответствие с материално правните норми и фактическото положение, по съображенията изложени по - долу.

В разпоредбата на чл. 51 ал. 1 от ЗКИР е предвидено, че „Кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние въз основа на информацията, получена по реда на чл. 52 и чл. 86, ал. 1, както и от геодезически измервания”, като същото е предвидено и в чл. 56 ал. 1 от Наредба № 3 от 2005г. В разпоредбата на чл. 53 ал. 1 от ЗКИР са предвидени основанията за изменение на одобрената вече кадастрална карта и кадастрални регистри, като в т. 1 е посочено основаниято – когато в одобрената кадастрална карта се съдържат непълноти и грешки – както е прието в конкретния случай. При тази хипотеза съгласно чл. 53 ал. 2 от ЗКИР „Непълнотите или грешките на основните данни в кадастралната карта и кадастралните регистри се допълват или поправят по молба на заинтересуваното лице. Когато непълнотите или грешките са свързани със спор за материално право, те се отстраняват след решаването му по съдебен ред”, а съгласно ал. 3 „Непълнотите и грешките по ал. 1, т. 1 се установяват на самото място от службата по геодезия, картография и кадастръ с акт, който се подписва от съставителя, заявителя и пряко

заинтересуваните собственици”. В конкретния случай е съставен акт за непълноти и грешки, но при условията на чл. 62 ал. 5 от Наредба № 3 от 2005г., а именно без участието на заинтересованите страни по него – жалбоподателите в това производство.

Чл. 62 ал. 5 от Наредба № 3 от 2005г., предвижда, че „Акт за непълноти и грешки не се подписва от пряко заинтересуваните лица при изпълнение на влязло в сила съдебно решение и когато регулационните линии от приложен устройствен план се нанасят като имотни граници”. Настоящият състав намира, че в конкретния случай е била приложима разпоредбата на чл. 62 ал. 5 от Наредба № 3 по следващите съображения.

Посочената разпоредба предвижда, че актът не се подписва от пряко заинтересованите собственици, когато се съставя въз основа на влезнало в сила съдебно решение. Видно от събраните по делото доказателства в конкретния случай е налице именно тази хипотеза, а именно налице е влезнало в сила съдебно решение, с което е указано на административния орган как, по кой приоритет да бъде нанесена спорната граница, а именно това е решение № 1466 от 31.01.2013г. на ВАС. Видно освен това от приетата и неоспорена СТЕ изменението на кадастралната карта е извършено именно в съответствие с приетото в посоченото съдебно решение. В тази връзка настоящият състав намира, че при издаване на оспорената заповед не са допуснати нарушения на административно производствените правила и съответно оспорената заповед е издадена при правилното приложение на материалния закон.

От тълкуването на посочените по – горе разпоредби на чл. 53 и чл. 54 от ЗКИР и наредба № 3 от 2005г. техният смисъл и логика е винаги когато има неактуалност – непълнота или грешка в кадастралната карта и кадастралния регистър, тя да бъде отстранена, без значение кога е настъпил фактът на промяната, преди или след приемането на картата или в резултат на оспорване на кадастралната карта, както е в конкретния случай. Логиката е винаги когато се установи непълнота или грешка, от момента на узнаване на факта, тя да бъде отстранена. В конкретния случай административния орган е сезиран с наличието на грешка в кадастралната карта и доколкото са представени доказателства за това, за него е възникнало задължение да отстрани тази грешка и то в изпълнение на цитираното съдебно решение № 1466 от 31.01.2013г. на ВАС. Това тълкуване се потвърждава и от разпоредбата на чл. 51 ал. 1 от ЗКИР, в която е предвидено, че „Кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние”, като това включва и задължението във всеки случай когато се установи неактуалност въз основа на съответни доказателства, тя да бъде отстранена. Тази грешка е можело да бъде отстранена служебно, но в конкретния случай заинтересованата страна е упражнил правата си по реда на изменение на кадастралната карта, въз основа на съдебното решение на ВАС, като за това е понесъл съответно разноските в производството по изменението.

На следващо място неотнормено към това производство е направеното възражение от жалбоподателите за това, че с оспорената заповед неправилно е отразена границата между техния имот идентификатор № 02659.2297.18 и имот идентификатор № 02659.2297.17 на заинтересованата страна Методи И. М., тъй като административният орган не е изследвал въпроса дали регулационният план е приложен или не и не е посочил кой регулационен план, за да допусне процедираното изменение. Това възражение е неотнормено в това производство, тъй като за да издаде оспорената заповед ответника не се е позовал на разпоредбата на чл. 62 ал. 5 от Наредба № 3 от 2005г. и на наличието на приложен регулационен план, а е издал оспорената заповед на

другото основание по чл. 62 ал. 5 от Наредба № 3 от 2005г., а именно въз основа на влезнало в сила съдебно решение. Т.е. в настоящото производство еиднственият релевантен факт е дали нанасянето с оспорената заповед е извършено в съответствие с предвиденото в съдебното решение на ВАС и доколкото от доказателствата по делото и приетата СТЕ беше установено, че нанасянето е извършено в съответствие с него, то оспорената заповед се явява законосъобразна.

Неотносимо към това производство е и твърдението, че със съдебни решения заинтересованата страна е осъден да им предаде 132 кв.м., които незаконосъобразно е отнел от собствения им имот. Действително с представено по делото решение № 388/29.09.2010г., постановено по гр.д. № 679/2009г. на ВКС е отхвърлен като неоснователен предявения от Методи И. М. и М. И. Т. иск за предаване на владението на 132 кв.м., придадени от имот пл. № 127 по регулация към парцел I-2668 от кв. 15а по плана на[жк], район „Б.". Видно от цитираното и по това решение заинтересованата страна Методи М. е осъден да предаде владението на 132 кв.м., тъй като те са били придадени към неговия имот по регулация, а тя не е приложена и след като не е приложена той няма основание да владее тази площ. Такова основание ще възникне след прилагане на регулацията. Това обаче е неотносимо към това производство, тъй като отново касае регулацията на имотите, а в това производство и съобразно решение № 1466 от 31.01.2013г. на ВАС преписката е върната за нансянето на границите между имотите на жалбоподателите и заинтересованата страна въз основа на имотните граници, нанесени в кадастрален план, а не въз основа на регулационните такива, т.е. наведеното възражение е неотносимо към изпълнението на съдебното решение и отразяване на границите на имотите в съответствие с указанията в него, което е направил административният орган.

Най – накрая неоснователно е възражение за това, че границата между имотите е била законосъобразно нанесена по одобрената кадастрална карта със заповед № РД – 18 – 13 от 17.01.2012г. Това е така, тъй като видно от събраните по делото доказателства това нанасяне е било отменено с влезнало в сила съдебно решение, а именно решение № 1466 от 31.01.2013г. на ВАС, т.е. с окончателен съдебен акт е прието, че нанасянето в кадастралната карта на границата не е било законосъобразно. Това е така, тъй като след като е налице влезнало в сила съдебно решение, то същото е задължително както за административния орган, така и за съда.

Във връзка с изложеното по – горе настоящият състав намира, че оспорената в това производство Заповед № КД – 14 – 68 от 05.06.2013г. на Началника на СГКК – [населено място], е законосъобразна, издадена без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на материалния закон и целта на закона, както и издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, поради което следва да бъде оставена в сила, а жалбата - отхвърлена.

Във връзка с изхода на спора съдът намира за неоснователно искането на жалбоподателите за присъждане на разноски на основание чл. 143 ал. 1 от АПК.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК съдът

**РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на З. В. Я. и А. Л. Я. и двете от [населено място] срещу Заповед № КД – 14 – 68 от 05.06.2013г. на Началника на служба по геодезия, картография и кадастър – [населено място], в частта, с която е вписано изменение в кадастралната карта и кадастралния регистър, с което се нанася промяна в границите на съществуващи обекти в кадастралната карта и кадастралния регистър, а именно границата между имот идентификатор № 02659.2297.18 на жалбоподателите и имот идентификатор № 02659.2297.17 на заинтересованата страна Методи И. М..

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:**